

læthinget, medens man gjerne hvert Aar vil tage hele Statens Be og Bel. under Overveieelse og Afgjørelse. Jeg siger, at jeg, ffjendt jeg ikke deler den Mening, at der er nogen Krænkelse tilstede, kan forstaa, at man med en vis Berettigelse, naar der er Spørgsmaal om ffirfeligge Love, kan sige, at der tages Noget fra Representationen, som den i Forbindelse med Kongen har at tage Bestemmelse om, nemlig om de Beløb, hvorum der kan være Spørgsmaal til Lønning, Albestillæg, Pension osv., men derom er her jo flet ikke Tale. Jeg veed ikke, at her er Tale om at paalægge nogetfombelst Baand; der er ikke opført Nogetfombelst, som kunde give Anledning til en faadan Sammenligning. Der er sagt ganske i Almindelighed, at disse færlige Fonds ffulle sammenbrages, ffulle forenes, men felfølgelig optages deres Beløb paa Budgettet og afgjøres af Rigsdagen. Naar det ærede Medlem færlig har fremdraget, at det i Slutningen hedder: „Af Fondens Indtægter afholdes forlods, hvad der udkræves, til Anvendelse for Kommunitetets nærmeste fundatmæssige Formaal“, er det ingenlunde dette alene, som det ærede Medlem figter til; thi det vilde være alffor Lidet at fremhæve; sammenlignet med, hvad der kan blive Tale om ved de geifflige Lønningslove. Her er ikke fat nogen udtryffkelig Begrændsning, men man er gaaet ud fra, hvad jeg tror, Alle maa finde naturligt og rigtigt, nemlig at ved en faadan Sammenbragning, af Fondene maa, hvad der hidtil har været udkrævet til Anvendelse for Kommunitetets Formaal, fremdeles kunne anvendes dertil. Det ærede Medlem forudsaa ogsaa, at Saadant vilde ffe, og dette enkelte Punkt maa alffaa mere betragtes som et Slags Giflette-Spørgsmaal, men jeg tror, at det er faa underordnet, at det ikke bør kunne begrunde nogen Dom over Lovforslaget i dets Helhed. Ved dette er der ikke fat anden Begrændsningsbestemmelse, end hvad der felfølgelig flyder deraf. Hvad der i enkelte Aar er opsamlet og besparet for senere at kunne anvendes i bestemte Tiemed, maa kunne anvendes dertil. Det er ganske rigtigt, at den Tilffand, der er tilffede, ikke kan forandres uden ved en Lov, og det vil den heller ikke blive, naar dette Lovforslag

bliver til Lov; men det er ikke det, der paa nogen Maade laa til Grund for det Duffe, som er kommet frem fra Rigsdagens Side; paa ingen Maade. Det forekommer mig ogsaa, at man i og for sig maa finde det ganske onffeligt, at man netop ved ffige Stiftelser, som have haft Velighed til i Aarenes Løb at kunne opsamle Beløb, kan bringe disse til Anvendelse ved at imødefomme de store Fordringer, der i faa Henseende kunne gjøre sig gjældende. En æret Rigsdagsmand har udtalt, at vi vare naaede faa vidt, at der paa disse rige Fonds var en Underbalance. Sa, ganske viff vi ser der sig paa Finantsloven en Underbalance for dem, men det tør maaffe være mig tilladt at anføre, det har sin Grund i, at der deraf har maattet udredes overordentlig store Beløb, som er Mere end det Dobbelte af Underbalancen, til et Foretagende, hviffet man nu gjennem mange Aar har anset for et onffeligt og et i Bidsffabens Interessie bethydningsfuldt Foretagende, nemlig til den botaniffte Have. Saaledes er det ogsaa gaaet med andre store Foretagender, der i den ffifte Række Aar have maattet udføres til Fordel for Universitetet, og jeg tror, at man kan være meget tilffreds med, at det har været muligt, ved hvad der saaledes har kunnet opsamles, at kunne afholde disse Udgifter, uden at man har behøvet at fremkomme med Forslag om færlige Tilffud.

Berg: Den ærede Minister udtalte sin Forundring over, at man ikke tog anderledes imod dette Lovforslag, idet han sagde, at det forfaavidt ikke var fremkommet ved Ministerens eget Initiativ, men paa Grund af et Duffe fra Thingets Side. Her maa viffnok ligge en Misforstaaelse til Grund. Den meget ærede Minister maa ikke have været opmærksom paa, at de Mænd der i Finantsudvalget have stillet den Fordring, der er søgt fyldstgjort ved Lovforslaget, staa med Hensyn til Dpfattelsen af dette vigtige Spørgsmaal, som af flere andre, paa samme Side som Ministeren. Det er alffaa ikke Folkethinget eller Finantsudvalget som faadant, men det er fornemmeligt den meget ærede Ministers egne politiffke Venners Dpfattelse af dette Spørgs-